

***** ת.א

בבית משפט השלום

בנתניה

בפני כבוד השופטת סגן נשיא *****

בעניין

ע"י ב"כ עוה"ד אהרון גולדנברג
מ.ד.נ שומרון עינב 44857
טל. 05249396 – 050 פקס. 8826501 – 09
דוא"ל : orec-din@zahav.net.il

התובעת

נ ג ד

***** חברה לביטוח בע"מ

הנתבעת

סיכומי התובעת

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום ***** התובעת מתכבדת בזה להגיש סיכומיה ובקשתה לקבל את מלוא תביעתה ולחייב את הנתבעת לשלם לתובעת 62,395 ₪ (בניכוי סך 2882 ₪ יתרת הפרמיה אותה הנתבעת בחרה שלא לגבות) בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיוחדת, או לחילופין בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין, מיום הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל ובתוספת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד ומע"מ, מהנימוקים הבאים :

א. כללי

בתצהיר עדות ראשית מיום ***** (להלן: "תצהיר התובעת") התובעת העידה כדלקמן :

1. התובעת הינה בעלת רכב פולקסווגן פולו קלאסיק החדשה ABS (1900 דיזל SDI) מס' רישוי ***** (להלן: "הרכב"). הנתבעת הינה חברת ביטוח.

2. בין הנתבעת לתובעת נקשרו יחסי ביטוח חוזיים במסגרתם הרכב היה מבוטח בביטוח מקיף בהתאם לפוליסה מספר ***** ע"ש התובעת (העתק מפרט הפוליסה צורף לתצהיר התובעת וסומן כנספח א') (להלן: "הפוליסה"). בהתאם לפוליסה הסכימו הצדדים, בין היתר, כי תמורת דמי ביטוח הנתבעת תשפה את התובעת למשך תקופת הביטוח בשל אבדן או נזק שיגרם לרכב התובעת עקב מקרה ביטוח ובשל נזק לרכוש צד שלישי הכל לפי תנאי הפוליסה.

3. תקופת הביטוח בפוליסה היתה מ- ***** עד ***** . במסגרת הפוליסה היה הרכב מבוטח בביטוח מקיף.

תאור העובדות והתנהלות הנתבעת באופן שגרם נזק לתובעת

4. ביום ***** ארעה לרכב תאונת דרכים בין היישובים ***** (להלן: "התאונה"). כתוצאה מהתאונה נגרם לרכב אובדן גמור.

5. התובעת מילאה אחר חיוביה כנדרש ודאגה מיד להודיע לנתבעת על התאונה . למרבה ההפתעה נציג הנתבעת טען שהפוליסה מבוטלת.

6. התובעת לא קיבלה מהנתבעת שום הודעה על ביטול כל הפוליסה. יתירה מזו, התובעת הסכימה שהנתבעת תגבה את התשלומים בגין הפוליסה בדרך של הוראת קבע באמצעות כרטיס אשראי של התובעת, כפי שאכן הנתבעת גבתה במספר תשלומים, ולא אירע מאומה מצד התובעת אשר יצדיק את ביטול כל הפוליסה. במיוחד לא אירע מאומה אשר יצדיק את ביטול הפוליסה בכל הקשור לנזק מתאונת דרכים. על כן התובעת התנגדה ודחתה את דברי נציג הנתבעת שהפוליסה בוטלה ומבחינת התובעת הפוליסה שרירה וקיימת.
7. כאן המקום לציין כי התובעת הופנתה על ידי הנתבעת לגשת לבדיקת תקינות המיגון ברכב. טופס ההפניה לבדיקת מיגון מיום ***** צורף לתצהיר התובעת וסומן כנספח ב'.
8. מטרת בדיקת המיגון היתה לבדוק המצאות אימובילייזר מקורי לרכבי פולקסווגן שהותקן על ידי היצרן בשלב יצור הרכב. יודגש כי בידי התובעת קיים אישור תקינות מיגון זה שהוצא לבקשת חברת ביטוח קודמת בתקופת ביטוח קודמת. לתצהיר התובעת צורף אישור תקינות המיגון של חברת הביטוח הקודמת מיום ***** שסומן כנספח ג' .
9. כמו כן, ברכב מסוגו של הרכב, מותקן אותו המיגון אשר נדרש על ידי הנתבעת. עובדה זו ידועה לנתבעת או צריכה להיות ידועה לנתבעת. כאן המקום לציין שעובדה זו צויינה מפורשות בעמ' 2 לפוליסה: " **אמובילייזר מקורי לרכבי פולקסוואגן שהותקן על ידי היצרן בשלב יצור הרכב.**"
10. בטרם הספיקה התובעת לגשת לבדיקה, אך כעבור מספר ימים, קיבלה התובעת מהנתבעת מכתב בן שלושה עמודים מיום ***** אשר העמוד הראשון בו כלל הודעה על ביטול הכיסוי לנזקים הנובעים ממקרי גניבה ופריצה. העמוד השני – כותרתו אישור פרטים לביטוח רכב. העמוד השלישי – כותרתו השתתפות עצמית נוספת לירידת ערך הרכב. שלושת עמודי המכתב מיום ***** צורפו לתצהיר התובעת וסומנו כנספח ד'.
11. התובעת טוען, כי גם אם ייקבע שההודעה גרמה לכך שזנזקים הנובעים ממקרי גניבה ופריצה אינם מכוסים בפוליסה, הרי שלא צריך להיות כל ספק שזנזקים הנובעים מהתאונה כן מכוסים בפוליסה.
12. ביום ***** התובעת שלחה לנתבעת, בפקס ובדואר רשום, מכתב ובו דרישתה מהנתבעת לכיסוי כל נזקיה הנובעים מהתאונה. הנתבעת קיבלה מכתב זה ביום ***** אולם הנתבעת לא השיבה לפניית התובעת! העתק המכתב מיום ***** סומן בתצהיר התובעת כנספח ה'.
13. ביום ***** שלחה התובעת מכתב נוסף לנתבעת שהעתקו ואישור המסירה סומנו בתצהיר התובעת כנספח ו'. אף למכתב זה הנתבעת לא הגיבה!
14. יודגש כי בנוסף למכתבי התובעת לנתבעת אזי הן התובעת והן בא כוחה פנו פעמים רבות לנתבעת וביקשו שהנתבעת תשלח שמאי מטעמה לבדיקת הרכב וכי תכיר באחריותה על פי הפוליסה- אולם כל זאת ללא הואיל. תשובת נציגי הנתבעת על פה היתה שהפוליסה בוטלה. כאמור, באותה עת הנתבעת לא השיבה בכתב לפניית התובעת.
15. רק במכתב מיום ***** שצורף לתצהיר התובעת וסומן כנספח ז' השיבה הנתבעת שהפוליסה בוטלה ביום ***** עקב אי התאמת המיגון הנדרש וכי דרישת התובעת לקבל את תגמולי הביטוח נדחתה על ידי הנתבעת עקב אי קיום כיסוי ביטוחי.
16. התובעת טוען שמתברר שהיא נפגעה מפעולת ביטול לא מוצדקת מצד הנתבעת וכי הנתבעת דחתה את תביעתה שלא בתום לב.

ב. הכיסוי הביטוחי ואחריות הנתבעת לנזקים

המסגרת הנורמטיבית- ביטול חוזה ביטוח

17. ירון אליאס, דיני ביטוח, כרך א' פרק 17.1 כותב:

"הזכות לבטל את חוזה הביטוח נובעת משלושה מקורות עיקריים: ביטול על יסוד סעיף ביטול בפוליסה (תניית ביטול מוסכמת), ביטול על יסוד עילה הקבועה בחוק חוזה הביטוח (למשל, ביטול מחמת הפרת חובת הגילוי). וביטול על יסוד חוקי החוזים הכלליים בעקבות הפרת החוזה או פגם בכריתתו, הכללים החלים על ביטול חוזה הביטוח, בכל מקרה נתון, נגזרים, במידה רבה, ממקורותיה של זכות הביטול כאמור." (הדגשה לא במקור) רצ"ב העמוד הרלבנטי מסומן כנספח א'.

18. הנתבעת טענה בכתב ההגנה כי היא ביטלה את הפוליסה "בגין אי עמידה בתנאי הפוליסה ועפ"י חוק חוזה ביטוח ו/או עפ"י תנאי הפוליסה" (נא ראו סעיפים 3, ה, 11, 16, 18, 19, 23, 28, 31 לכתב ההגנה). בסעיף 8 לתצהיר עדות ראשית מטעם הנתבעת העד העיד: "משלא הועבר האישור ולאחר שניתנה אורכה למבוטח ולאחר העברת הודעה למבוטח ביום 13.9.05 בוטלה הפוליסה החל מ- 4.10.05". כלומר, לטענת הנתבעת הנימוק לביטול הפוליסה הוא אי המצאת אישור המיגון. על הנתבעת הנטל לשכנע כי הביטול נעשה על פי תנאי חוק חוזה הביטוח או על פי תנאי הפוליסה.

19. כאן המקום לציין כי הנתבעת לא צרפה את מלוא חוזה הביטוח שבינה לבין התובעת. על כן לא נותר אלא לקבוע כי חוזה הביטוח שבין הצדדים הוא המפרט לפוליסת ביטוח רכב שצורף כנספח א' לתצהיר התובעת וכן הפוליסה התקנית (להלן: "הפוליסה התקנית") הקבועה בתקנות הפיקוח על עסקי ביטוח (תנאי חוזה לביטוח רכב פרטי) תשמ"ו-1986 (להלן: "תקנות הפיקוח").

20. הבנת התובעת היא, שכפי שיפורט לקמן, מכתב הביטול אותו הנתבעת שלחה לתובעת משמעותו ביטול חלקי בלבד של החבות על פי חוזה הביטוח שבין הצדדים של כיסויי גניבה ופריצה בלבד. והיות ומקרה הביטוח הוא נזק מהתאונה, אשר כיסויה הביטוחי לא בוטל, לכן קיימת לנתבעת חבות בתיק זה.

21. נבדוק האם קיימת לנתבעת עילת ביטול כטענתה. כן נבדוק בחומר הראיות מה היה היקף הביטול- האם הנתבעת ביטלה את כל חוזה הביטוח שבין הצדדים או רק את חלקו. נתחיל בבדיקה האם לנתבעת עומדת זכות ייחוד לתרופות ביטול לפי סעיף 38 לחוק חוזה הביטוח, התשמ"א-1981 (לעיל ולהלן: "החוק" "חוק חוזה הביטוח") בו נקבע כי תרופות המבטח לפי סעיפים 7, 15, 18, 24, ו-25 לחוק מוציאות בעניינים הנדונים בהם את תרופותיו לפי דין אחר.

ביטול לפי חוק חוזה הביטוח

22. סעיף 7 לחוק – דן בתוצאות של אי גילוי. אם המבוטח נתן לשאלה בעניין מהותי תשובה שלא היתה מלאה וכנה אזי המבטח רשאי לבטל את חוזה הביטוח. על אתר יודגש, ענייננו הוא שהתובעת לא ענתה לשאלה שהציגה לה הנתבעת. לחלוטין ברור שחס וחלילה לא היתה כוונת מרמה באי התשובה ואפילו הנתבעת לא טוענת לכוונת מרמה. המדובר בשכחה, באי תשומת לב, באי התייחסות לים המכתבים הנוחת על האדם המודרני העכשווי הטרוד במלאכתו עד כלות, ובאי הביתה עייף ורצוף, ואזי נדרש למכתבים העוסקים בחשבונות, פרסומות וגם במכתבים מחברות ביטוח(ביטוחי רכב, רכוש, רפואי, חיים וכד') הזוכים דרך כלל למבט חטוף ונזרקים כלאחר יד לפח הקרוב או במקרה הטוב נשמרים בערימה ההולכת וגדלה (עד חג פסח הקרוב, או חופשת הקיץ).

23. סעיף 7 לחוק דן במקרה שהמבוטח ענה. כלומר, המבוטח נקט בפעולה פוזיטיבית. במקרה דנן, התובעת לא ענתה. התובעת היתה פאסיבית ולכן סעיף 7 לחוק לא חל בענייננו. יושם אל לב כי סעיף 6(ג) לחוק קובע שרק הסתרה בכוונת מרמה דינה כדין מתן תשובה שאינה מלאה וכנה. לכן על פניו המקרה דנן איננו המקרה בו דן סעיף 7 לחוק והוא לא חל בענייננו.

24. מטעמי זהירות משפטית, גם לו ייקבע שסעיף 7 לחוק חל על ענייננו הרי סעיף 8(2) לחוק קובע שאם העובדה, שעליה ניתנה תשובה שלא היתה מלאה וכנה, לא השפיעה על מקרה הביטוח ו/או על חבות המבטח ו/או על היקף חבות המבטח אזי המבטח אינו זכאי לתרופות סעיף 7. במקרה דנן לא צריך להיות ספק שהעובדה האם יש או אין מיגון תקין או לא תקין בוודאי שלא השפיעה על מקרה הביטוח שהיה תאונת דרכים. לו מקרה הביטוח היה גניבת הרכב בוודאי שעובדות המקרה (שעניינם מיגון הרכב) השפיעו או היו אמורות להשפיע על מקרה הביטוח. אבל נזק מתאונת דרכים בוודאי שאזעקה שהרכיב יצרן הרכב לא השפיעה כהוא זה על מקרה הביטוח.

25. לכן מכל כיוון אפשרי המסקנה המתבקשת היא שאין לנתבעת זכות לייחוד תרופות לפי סעיף 7 לחוק.

26. סעיף 15 לחוק- סעיף זה דן בזכות המבטח לבטל את חוזה הביטוח במקרה של פיגור בתשלום. במקרה דנן, התובעת שילמה את דמי הביטוח כסדרם הן תשלומי הביטוח המקיף והן תשלומי ביטוח החובה. לאחר מספר תשלומים הנתבעת היא זו שבחרה להפסיק לגבות את דמי הביטוח בגין הביטוח המקיף והמשיכה לגבות את תשלומי ביטוח החובה (נא ראו סעיף 8 לתצהיר מר אברהם עד הנתבעת). לכן סעיף 15 לחלוטין לא שייך לענייננו.

27. סעיף 18 לחוק-סעיף זה דן בתוצאות של החמרת הסיכון. כאשר נמסרה למבטח הודעה על שינוי מהותי או מהיום שנודע לו עליו בדרך אחרת. במקרה דנן לא נמסרה לנתבעת הודעה על שינוי מהותי ולא ניטען שנודע לנתבעת על שינוי מהותי בדרך אחרת. יתירה מזו, הסיכון במקרה דנן הוא הנזק לרכב מהתאונה ואילו השינוי הנטען הוא אי המצאת אישור על מיגון הרכב. ברור שאי המצאת אישור מיגון לא מעלה ולא מורידה את דרגת החמרת הסיכון (של נזק מתאונה לרכב) לכן אין להחיל את סעיף 18 לחוק על המקרה דנן.

28. ואכן, סעיף 19 לחוק שולל התרופות בסעיף 18 לחוק, בין היתר, כאשר השינוי לא השפיע על מקרה הביטוח ו/או על חבות המבטח ו/או על היקפה. הוא אשר אמרנו- השינוי= אי המצאת אישור מיגון, לא השפיע על מקרה הביטוח= תאונת הדרכים נשוא התביעה כי המצאות או אי המצאות מיגון לחלוטין לא השפיעה על התאונה. ואף לא השפיעה על חבות הנתבעת או על היקפה. לכן גם אם ייקבע שסעיף 18 חל בענייננו- הרי מכוח סעיף 19 יש לשלול תרופות סעיף 18 לחוק.

29. סעיפים 24 ו- 25 לחוק- סעיפים אלו דנים באירועים לאחר קרות מקרה הביטוח ואין הם רלבנטיים לענייננו. אין מחלוקת שהתובעת הודיעה לנתבעת את פרטי התאונה במועד ואין לנתבעת כל טענה כלפי התובעת המתייחסת לזמן שלאחר קרות מקרה הביטוח.

30. מסקנת בניינים- בדקנו סעיפים 7, 15, 18, 24, ו- 25 לחוק וראינו שהם אינם חלים בענייננו. לכן אין לנתבעת זכות ייחוד תרופות לפי סעיף 38 לחוק.

היקף זכות הביטול של מבטח

31. שחר ור, חוק חוזה הביטוח, תשמ"א- 1981, כרך א' עמ' 365 דן בביטול חוזה בידי המבטחת כדלקמן:

" היקף זכות הביטול של המבטחת הוא מצומצם בהשוואה לדין הכללי. אף על פי שהחוק מתייחס לעילות טיפוסיות לביטול חוזה בידי מבטחות, נעדרת ממנו התייחסות כללית לזכות הביטול. חסר זה אינו רצוי, משום שלביטול עלולות להיות השפעות שליליות על המבוטח... אין תימה שבשיטות משפט זרות מגביל החוק את זכות הביטול של המבטחת. עם זאת החסר הנדון אינו מונע ביקורת שיפוטית על תניות חוזיות המקנות למבטחות זכות ביטול. שני המכשירים העיקריים לכך הם חוק החוזים האחידים וחובת תום הלב. חוק החוזים האחידים מסמיך את בית המשפט לפסול תניה מקפחת בחוזה אחיד, וחובת תום הלב מונעת ביטול שרירותי של החוזה. על כן אפילו קובעת פוליסת הביטוח שהמבטחת רשאית לבטל את חוזה הביטוח בהתאם לשיקול דעתה הבלעדי, עליה להפעיל אותו בתום לב. דע עקא, שפתרון הנסמך על דינים

כלליים שכאלה לוקה בחסר. מבוטח שנפגע מביטול לא מוצדק של חוזה הביטוח ייאלץ לפנות לבית המשפט..." (הדגשה לא במקור) רצ"ב העמוד הרלבנטי מסומן כנספח ב'.

32. חוק חוזה הביטוח הינו חוק צרכני ותכליתו להגן על אינטרסים טעוני הגנה, של המבוטח. מגמתו הכללית של החוק הינה להגן על המבוטח מפני כוחו העדיף של המבטח וניצול עמדה עדיפה. לאור תכלית החקיקה המונחת ביסוד החוק יש לבחון ולפרש את הוראותיו... , דבר המביא לפרשנות מצומצמת של אפשרות המבטח לבטל פוליסה ביטוח ע"פ שיקול דעתו.

לעניין זה נא ראו:

ת"א. 8293/0 (שלום- י-ם) **סלע משה נ' סהר חברה לביטוח בע"מ**.
 ת"א (שלום- חיפה) 16934/01 **גדעון גולדשטיין נ' כלל חברה לביטוח בע"מ**
 ע"א. 2627/01 **כלל בע"מ חברה לביטוח ואח' נ' אריאב שמואל**
 ע"א. 2612/01 **אזולאי אלון נ' הכשרת הישוב חברה לביטוח בע"מ**.
 ת"א (שלום- קריות) 3259/02 **גילגולד ויטלי נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ**

רצ"ב פס"ד גדעון גולדשטיין כדוגמא ליישום עניין זה במקרה הדומה לענייננו מסומן כנספח ג'.

לאחר שראינו שבמקרה דידן אין לנתבעת עילת ביטול על פי חוק חוזה הביטוח, נבדוק שמא יש לה עילת ביטול על פי הפוליסה, ואם כן מה היקף עילת ביטול זו.

ביטול לפי הפוליסה התקנית

33. סעיף 19(ג) לפוליסה התקנית קובע שאם המבוטח לא נקט באמצעים שדרש המבטח להקלת הסיכונים המבוטחים לפי הפוליסה אזי המבטח רשאי לבטל את הפוליסה או להקטין את היקף חבותו והכל על פי הוראות חוק חוזה הביטוח.

34. כלומר, עילות הביטול לפי סעיף 19(ג) הינם עילות הביטול לפי חוק חוזה הביטוח שכבר ראינו שאין הן ישימות לענייננו. לכן סעיף זה לא חל בענייננו.

35. יושם אל לב, תרופת המבטח "להקטין את היקף חבותו" משמעה, בין היתר, גם מתן אפשרות למבטח לבטל ביטול חלקי של חלק מהכיסויים הביטוחיים שבפוליסה ובכך להקטין את היקף חבותו. נא לזכור נקודה זו להמשך הסיכומים.

36. סעיף 26 (ב) לפוליסה התקנית קובע שהמבטח רשאי לבטל את הביטוח בכל עת שהיא לפני תום תקופת הביטוח, לפי שיקול דעתו..."

37. במקרה דנן, הנתבעת לא טענה כי ביטלה את הפוליסה לפי שיקול דעתה וטענה שכזו אם תהיה, בשלב הסיכומים, מהווה הרחבת חזית לה התובעת מתנגדת. כאמור לעיל, בכתב ההגנה טענה הנתבעת בסעיפים 3, ה, 11, 16, 18, 19, 23, 28, 31 לכתב ההגנה כי עילת הביטול היתה שהתובעת לא עמדה בתנאי הפוליסה כי התובעת לא המציאה לנתבעת אישור מיגון.

האם הנתבעת היתה רשאית לשלוח הודעת ביטול לפוליסה

38. ראינו לעיל שאפילו קובעת הפוליסה התקנית שהמבטח רשאית לבטל את חוזה הביטוח בהתאם לשיקול דעתה הבלעדי, זכות הביטול כפופה להפעלת הזכות בתום לב וכי יש לנקוט בפרשנות המצמצמת את זכותו של מבטח לבטל את הפוליסה. על כן נבחן את נסיבות העניין וחומר הראיות ונשאל את עצמנו האם הנתבעת נהגה בתום לב? נשאל עצמנו במצב הדברים בעניינינו האם הנתבעת היתה רשאית לשלוח הודעת ביטול לפוליסה. ואם כן מה היקף הביטול.

39. בניגוד לנטען בסעיף 4 לתצהיר הנתבעת, התובעת קיבלה מהנתבעת הצעה לביטוח רכב ביום 29.7.05 רצ"ב תצהיר גילוי מסמכים מטעם התובעת מיום 20.1.08 וכן הצעה לביטוח רכב מיום 29.7.08 מסומנים **כנספח ד'**. חודש וחצי לאחר מכן ביום 13.9.05 שלחה הנתבעת את הודעת הביטול.

תוכן הודעת הביטול

40. אם נבחן את הודעת הנתבעת לתובעת מיום 13.9.05 (נספח ד' לתצהיר התובעת) (להלן: "הודעת הביטול"), נראה שהודעת הביטול היא למעשה ביטול חלקי ולא ביטול כל הפוליסה. הודעת הביטול כללה שלושה עמודים כדלקמן:

עמוד ראשון

"הנדון: פוליסת רכב מספר *** ע"ש *****"**

לאחרונה התבקשת ע"י חברתנו לגשת לבדיקת תקינות המיגון ברכבך. למרות פנינו לא נגשת לבדיקה זו.

אי לכך ובהתאם לתקנות הפיקוח על עסקי ביטוח הרינו להודיעך כי חברתנו החליטה לבטל את הפוליסה שהוצאה לך כמפורט לעיל.

פוליסת הביטוח תהיה בטלה בתום 21 יום מיום משלוח מכתב זה, דהיינו בתאריך 4.10.05 בחצות.

(מודגש במקור) למען הסר ספק מובהר בזאת כי בהעדר המיגון הנדרש – לא יהיה כיסוי לנזקים הנובעים ממקרי גניבה ופריצה.

בכל שאלה או בירור אנו עומדים לרשותך בטלפון 03-5654090 "

האדם הפשוט והסביר הקורא מילים אלו מבין שהביטול מתייחס לנזקים הנובעים ממקרי פריצה וגניבה, כי אם כל הפוליסה בוטלה- אז הכל בוטל גם פריצה וגניבה וגם מקרים אחרים. אם מצויין שלא יהיה כיסוי למקרי פריצה וגניבה- סימן שהביטול מתייחס רק לרכיבי ביטוח אלו. הבנה זו מתחזקת למקרא העמודים הבאים, כדלקמן:

עמוד שני

כותרת העמוד השני " אישור פרטים לביטוח רכב" ובו נקראה התובעת "נא לחתום ולהחזיר לחברה". סליחה, אם הנתבעת החליטה לבטל את כל הפוליסה מדוע היא מבקשת מהתובעת לחתום ולהחזיר לה טופס אישור פרטים לביטוח רכב המשדר כולו "עסקים כרגיל"? לעומת זאת התובעת טען שהאדם הסביר יבין שהעמוד הראשון מתייחס לביטול הכיסויים פריצה וגניבה ואילו העמוד השני מתייחס ליתר הפוליסה שלא בוטלה.

כמו כן רשום מפורשות בעמוד השני שתקופת הביטוח היא "מ- 1.8.05 עד 31.7.06" איך משפט זה מסתדר עם הרשום בעמוד הראשון שהפוליסה תהיה בטלה בתאריך 4.10.05 בחצות? התובעת טען שהאדם הסביר יישב לעצמו את הסתירה בכך שבעמוד הראשון הביטוח הוא רק לרכיבי הביטוח נגד פריצה וגניבה אשר יבטל ביום 4.10.05 בחצות ואילו יתר רכיבי הפוליסה יהיו בתוקף עד 31.7.06. התובעת טען שכאשר הנתבעת כתבה בעמוד השני להודעת הביטול שתקופת הביטוח היא עד 31.7.06 יש בכל הודאת בעל דין שלא כל הפוליסה בוטלה וכי יש מקרי ביטוח ברי כיסוי עד 31.7.06

אף רשום בעמוד השני שסוג הביטוח הוא: "מקיף". בתחתית העמוד השני רשום, בין היתר "...הצהרתי זו ותשובתי מהוות בסיס לחוזה הביטוח ביני לבין החברה..." לו פרשנות הודעת הביטוח היא שכל הפוליסה בוטלה- מדוע תשובות התובעת מהוות בסיס לחוזה הביטוח הרי החוזה בוטל (!) אין זאת אלא שהפרשנות הנכונה של הודעת הביטול היא שגם הנתבעת סברה באותה עת (לפני קרות מקרה הביטוח) שהביטוח אינו לכל הפוליסה אלא לרכיבי הביטוח פריצה וגניבה בלבד.

העמוד השלישי

אף בעמוד השלישי להודעת הביטול התובעת התבקשה "נא לחתום ולהחזיר לחברה". עמוד זה עוסק בשיעור ההשתתפות העצמית במקרה שיקבע שמאי מוסמך כי ערך הרכב ירד עקב מקרה ביטוח המכוסה בפוליסה". אם

פרשנות הודעת הביטול היא שכל הפוליסה בוטלה – מה רלבנטי שיעור ההשתתפות העצמית? ! אולם אם הפרשנות היא שרק גניבה ופריצה בוטלו- מובן מדוע החברה מבקשת מהתובעת להודיע לה בדואר חוזר מה שיעור ההשתתפות העצמית אשר התובעת בוחרת למקרה שערך הרכב ירד עקב מקרה ביטוח המכוסה בפוליסה. התובעת תטען שיש בכך הודאת בעל דין שיש מקרי ביטוח המכוסים בפוליסה שלא בוטלו.

ואכן בסעיפים 12 ו-13 לתצהיר התובעת מיום 14.3.08 התובעת העידה שכך היא הבינה את הודעת הביטול- שלא כל הפוליסה בוטלה אלא בוטל אך רכיב הביטוח נגד פריצה וגניבה וכי הנזקים הנובעים מתאונה כן מכוסים בפוליסה.

תוכן הפוליסה

41. לא רק זו, אף מעמ' 2 למפרט לפוליסת ביטוח רכב (נספח א' לתצהיר התובעת) (לעיל ולהלן): "**הפוליסה**" הוצהר והוסכם כדלקמן :

" מיגון הרכב. מוצהר ומוסכם בזאת כי כיסוי גניבה ופריצה והנחת המיגון בפוליסה, אם ניתנה, מותנים בהתקנת מערכת מיגון כמתואר להלן, בשמירת תקינותה ובהפעלתה בכל עת שהרכב ללא נהג. בעל הפוליסה ימציא לחברה תוך שבוע אישור להתקנת מערכת מסוג : אימובילייזר מקורי לרכבי פולקסוואגן שהותקן על ידי היצרן בשלב יצור הרכב. "

הנה כי כן, הנתבעת דאגה לרשום בפוליסה סייג מפורש לחבותה ברכיבי הביטוח גניבה ופריצה. התובעת טענה כי יש לפרש זאת באופן דווקני, כלומר, יש אישור למיגון תקין ופועל אזי יש כיסוי לנזקי גניבה ופריצה. אין אישור למיגון תקין ופועל אז אין כיסוי לנזקי גניבה ופריצה אבל יש כיסוי לרכיבי ביטוח אחרים כגון נזק מתאונה. והרציונל ברור כי המיגון לחלוטין לא משפיע על סיכון הנתבעת בנזק שנגרם כתוצאה מתאונה.

יודגש, האדם הסביר מבין מפסקה זו כי רכיבי הביטוח נגד גניבה ופריצה הופרדו מיתר רכיבי הביטוח וכי הם יהיו בתוקף רק אם תוך שבוע בעל הפוליסה תמציא אישור מיגון. האדם הסביר לא אמור להבין מהסכמה זו שקיימת זכות לנתבעת לבטל את כל הפוליסה אם לא ימציא אישור מיגון (!)

הנה כי כן, הכתוב בפוליסה עצמה תומך בהבנת התובעת .

42. אין לשכוח כי המטרייה הינה "חווה ביטוח" בו קיים פער עצום בין הצדדים אשר מאוזן על ידי הקפדת יתר עם המבטח. התובעת סבורה שכפי ההלכה שנאמרה ביחס לסעיף 15 לחוק (ביטול עקב אי תשלום דמי ביטוח) כך גם בענייננו- בניגוד להלכה הכללית המכירה בצורות שונות של ביטול, הרי בחווה ביטוח על הודעת הביטול להיות בהודעה בכתב אשר חייבת להיות מפורשת וחד משמעית. לענין זה נא ראו ת.א. (שלום- ת"א) 102284/99 פנינה מריאמי נ' כלל חברה לביטוח בע"מ, (פורסם בנבו) בנוגע לתכלית הטלת הנטל על המבטח המבקש להביא לביטול פוליסה :

"חברת הביטוח הינה גוף כלכלי ענק אשר מוחזק כמי שיודע היטב את החובות החוקיות המוטלות עליה לפרטי פרטים. להבדיל מהמבוטח הממוצע מתמצאת ובקיאאה חברת הביטוח בדקויות הכתובות בפוליסת הביטוח כמו גם אלה המופיעות בחוק. לפיכך אם סברה וחפצה הנתבעת לבטל את הפוליסות אין ספק שהיתה נוקטת בפרוצדורה ברורה, שאינה משתמעת לשתי פנים,"

כך אף בענייננו, ביטול מי מחלקי הפוליסה ע"י הנתבעת חייב היה להיות בצורה ברורה וחד משמעית. הפוליסה והודעת הביטול, אשר נוסחו ע"י הנתבעת ויש בכך לגרוע מפרשנות הנתבעת, לא מורות בצורה ברורה וחד משמעית על ביטול כל הפוליסה. ההפך הוא הנכון, כל חלקי הודעת הביטול והפוליסה מיושבות היטב כאשר מהות הביטול שביצעה הנתבעת הינו ביטול חלקי של רכיבי הפריצה והגניבה בפוליסה ולא ביטול כל הפוליסה ובכללה רכיב נזק מתאונה.

43. על כן מכתב הנתבעת בן שלושת העמודים מיום 13.9.05 איננו הודעת ביטול לכל הפוליסה אלא הודעת ביטול חלקית לכיסויי פריצה וגניבה. לכן נזק מתאונה כן מכוסה באשר הוא לא בוטל.

44. יתירה מאלו, מעיון בפוליסה (סעיף 40 לעיל) עולה באופן ברור כי המצאת אישור מיגון לא היה תנאי לתקפו של כל חוזה הביטוח אלא תנאי לכיסויי פריצה, גניבה והנחת מיגון בלבד. כמו כן עיון בהודעת הביטול (סעיף 39 לעיל) מעלה אותו דבר עצמו שהמצאת אישור מיגון לא היה תנאי לתוקפו של כל חוזה הביטוח אלא שלא יהיה כיסוי למקרי גניבה ופריצה בלבד. אין לא בפוליסה ולא בהודעת הביטול כל תנאי הקובע שתקפו של חוזה הביטוח למקרה תאונה מותנה בהמצאת אישורים כלשהם, קודם לקרות מקרה הביטוח.

45. הספק אם קיים, לגבי הוראות הפוליסה והודעת הביטול, עומד גם לרעת הנתבעת, שכן פוליסת ביטוח יש לפרש כנגד המבטח, אשר הוא מנסחה של הפוליסה, פוליסת ביטוח – ככל חוזה יש לתת לה פירוש לפי כוונת הצדדים, וכשיש ספק לגבי המובן של הוראותיה של פוליסת ביטוח שהוכנה ע"י החברה, יש לתת לה פירוש לטובת המבוטח. (ע"א 188/84 צור חברה לביטוח בע"מ נ. ברוך חדד, פ"ד מ' (3) 1. כך גם נאמר לעניין זה בע"א 212/71, רונן נגד "להבונסייד", פד"י כ"ו (1) 533541:

"העקרון של פירוש מסמך כנגד המנסח חייב לקבל בהצעת ביטוח משנה תוקף".

נא ראו לעניין זה: ע"א 265/70 יעקוב לוי נ. פואד דאגר ואח', פ"ד כח' (1), 344, 357.

מסקנת ביניים

46. לכן אי המצאת אישור המיגון אינה הפרה מצדה של התובעת של תנאי חוזה הביטוח. לפיכך ברור כי לא קמה לנתבעת עילת ביטול של כל הפוליסה בגין הפרתה, ואין לנתבעת זכות לבטל את כל הפוליסה. אלא קיימת לנתבעת עילת ביטול לכיסויי גניבה ופריצה והנחת מיגון בלבד. יודגש כי כאמור לעיל מכוח סעיף 19(ג) לפוליסה התקנית המבטח רשאי להפחית את חבותו= לבטל חלק מכיסויי הביטוח, במקרה של עילת ביטול מכוח חוק חוזה הביטוח ויש להשליך מכאן שהמבטח רשאי להפחית את חבותו= לבטל חלק מכיסויי הביטוח אף מכח סעיף אחר בפוליסה התקנית.

47. כפי שראינו בסעיף 39 לעיל כך נהגה הנתבעת בפועל וביטלה בהודעת הביטול רק כיסויי גניבה ופריצה. מסיבה שלא הובררה בחומר הראיות הקיים, אולי עקב טעות אצל הנתבעת, הנתבעת ביוזמתה חדלה לגבות את הפרמיה ואף החזירה לחשבון התובעת בכרטיס האשראי סכום קטן. לא צריך להיות ספק שאין בפעולה זו כדי ליצור לנתבעת זכות ביטול כל חוזה הביטוח שבין הצדדים באשר מלכתחילה לא קמה לנתבעת זכות ביטול של כל חוזה הביטוח. גם כאשר מבטח פוליסה בשל הפרתה חלה עליו חובת תום לב. ואף מקום שהביטול אינו בשל הפרה אלא משיקול דעת ושינוי תנאים אצל המבטח- חובת תום הלב הינה אף מוגברת. על המבטח להצביע שהביטול נעשה בתום לב וכי דרך הביטול תמת לב. בענייננו, לאחר מקרה הביטוח ניסתה הנתבעת לטעון כי ביטלה את כל הפוליסה וכי אין לה חבות- זו טענה חסרת תום לב ויש לדחותה ולחייב הנתבעת בריבית מיוחדת.

48. עד כה בדיקתנו העלתה שעניינו לא חל על עילות הביטול שבחוק חוזה הביטוח. כמו כן בחינת חוזה הביטוח בין הצדדים (מפרט הפוליסה נספח א' לתצהיר התובעת והפוליסה התקנית) העלה שלנתבעת זכות ביטול רק לחלק מחוזה הביטוח לכיסויי גניבה ופריצה בלבד ואילו לגבי כיסויי תאונה אין לנתבעת זכות לבטל הפוליסה בעילת העדר אישור מיגון.

49. במקרה בו לא חלות עילות הביטול לפי חוק חוזה הביטוח חל הדין הכללי, נבחן המקרה דנן גם לפי הדין הכללי.

ביטול לפי הדין הכללי

50. הדין הכללי בא לידי ביטוי בסעיף 19 לחוק החוזים (חלק כללי) (התשל"ג- 1973 (להלן: "חוק החוזים") הקובע :

"ניתן החוזה להפרדה לחלקים ועילת הביטול נוגעת רק לאחד מחלקיו, ניתן לביטול אותו חלק בלבד. אולם אם יש להניח שהצד הרשאי לבטל לא היה מתקשר בחוזה לולא העילה, רשאי הוא לבטל את החלק האמור או את החוזה כולו."

סעיף 7(ג) לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א-1970 (להלן: "חוק התרופות") קובע באופן דומה:

"(ג) ניתן החוזה להפרדה לחלקים והופר אחד מחלקיו הפרה שיש בה עילה לביטול אותו חלק, אין הנפגע זכאי לבטל אלא את החלק שהופר, היתה בהפרה גם משום הפרה יסודית של כל החוזה, זכאי הנפגע לבטל את החלק שהופר או את החוזה כולו."

51. הנה כי כן, הדין הכללי מאפשר במקרים מסויימים הפרדת חוזה לחלקיו וביטול חלק אחד מחלקי החוזה.

טענת התובעת היא שבמקרה שאינו כולל ייחוד תרופות עלפי סעיף 38 לחוק ואין למבטח זכות ביטול של כל הפוליסה, יש לנהוג על פי הוראות הדין הכללי ובכלל זה האפשרות להפריד חוזה לחלקיו ולבטל רק חלק מחלקיו גם לפי הדין הכללי, מהנימוקים הבאים:

52. ברע"א 5092/96 מגדל חברה לביטוח בע"מ נ' ד"ר בת שבע רובינשטיין (פורסם בנבו) כבוד בית המשפט העליון לא הכריע בסוגיית אפשרות ביטול חלקי של פוליסה והשאירה בצריך עיון. אולם מרוח הנימוק לכך ניתן להבין שבמקרה של הפרה חלקית של חוזה ביטוח בידי המבוטח כן ניתן לבטל חלקית פוליסה. וזאת מכיוון שכבוד ביהמ"ש נימק בפסקה 4 ש"אין המדובר במקרה דגן בהפרה חלקית של חוזה הביטוח בידי המבוטח, אלא בניסיון של המבקשת לכפות על המבוטחים שינוי חד צדדי של תנאי החוזה." התובעת טוענת שמההקשר הכללי של פסקה זו ניתן להבין שדעת כבוד ביהמ"ש היא שכאשר מדובר בהפרה חלקית של חוזה ביטוח בידי מבוטח כן ניתן לבטל חלק מהפוליסה. ואת הניתוח המשפטי המצדיק זאת אכן ראינו לעיל (בהסתייגות שהמדובר במקרה שלא חל עליו ייחוד תרופות לפי סעיף 38 לחוק ואין תניית ביטול מוסכמת בפוליסה). רצ"ב פס"ד רובינשטיין מסומן **כנספת ה'.**

53. כאן המקום לציין כי שתי הערכאות הראשונות בעניין רובינשטיין קבעו כי חוק חוזה הביטוח אינו מכיר בביטול חלקי של חוזה הביטוח. לדעתן שתי ברירות עומדות בפני מבטח הסבור כי דמי הביטוח לא שולמו במלואן – לבטל את החוזה כולו או לחילופין לוותר על זכות הביטול המוקנית לו ולקיים את החוזה כלשונו. אולם כפי שמוכח לעיל ולהלן, במקרה דגן איננו עוסקים בעילות הביטול לפי חוק חוזה הביטוח אלא בעילות ביטול לפי הפוליסה התקנית ולפי הדין הכללי ובהם קיימת בדין אפשרות ביטול חלקי של חוזה ביטוח. זו האבחנה בין מקרה זה (ביטול חלקי של חוזה ביטוח לפי הפוליסה התקנית ולפי הדין הכללי) לבין עניין רובינשטיין (ביטול חלקי של חוזה ביטוח לפי חוק חוזה הביטוח). מה גם שכמפורט לעיל, מרוח פס"ד רובינשטיין ניתן להבין שבמקרה של הפרה חלקית של חוזה ביטוח בידי מבוטח ניתן לבטל חלקית גם במקרה של עילות ביטול לפי חוק חוזה הביטוח.

54. בנוסף- בידוע, שחוזה ביטוח איננו חוזה העשוי מקשה אחת אלא הוא מורכב מחלק כללי ובו סייגים ותנאים החלים על כל פרקי הפוליסה. בנוסף לחלק הכללי חוזה הביטוח מכיל פרקים שאינם בהכרח קשורים זה בזה. לדוגמא, חוזה לביטוח רכב מכיל חלק כללי ובנוסף לו פרקים בעניינים הבאים: פרק בעניין גניבה, ופרק בעניין תאונה, וכן: טוטל לוסט, צד ג', טיפול בתביעות, הגנה משפטית, רדיו, גרירה וכ"ו (להלן: "**רכיבי הביטוח**"). כל רכיב ביטוח מאופיין בעניינים יחודיים שלעיתים קשור ברכיב ביטוח אחר ולעיתים לחלוטין לא קשור. לכן, דמי הביטוח בעת רכישת חוזה ביטוח יהיו בהתאם למספר רכיבי הביטוח אשר המבוטח רוכש. מבוטח יכול לרכוש חוזה ביטוח מהמבטח המכיל רכיב תאונה ולא מכיל רכיב גניבה (נא ראו סעיף 1(ב)(2) לתקנות הפיקוח על עסקי ביטוח (תנאי חוזה לביטוח רכב פרטי) תשמ"ו-1986).

55. דרישות המבטח מהמבוטח מותאמות לרכיבי הביטוח אשר המבוטח רוכש. כאשר מבוטח רוכש ביטוח כנגד תאונה בלבד- המבטח לא ידרוש ממנו אישור על מיגון. כי סיכוני המבטח במקרה ביטוח של תאונה לחלוטין לא מושפעים מהיות מיגון ברכב. אף מבוטח אשר ירכוש ביטוח צד ג' בלבד- המבטח לא ידרוש

ממנו אישור על מיגון- כי המיגון מותקן ברכב המבוטח ואילו מקרה הביטוח מכוון כלפי רכב צד ג'.
העדר המיגון ברכב המבוטח, במקרה זה, לא מחמיר את סיכון המבטח.

56. כאשר נבחן מקרה של הפרת חוזה ביטוח המכיל מספר רכיבי ביטוח, עלינו לבדוק בבדיקה פרטנית, האם חוזה הביטוח ניתן להפרדה לחלקים, כאשר המבחן שבו נשתמש יהיה האם ההפרה היא הפרה יסודית אם לאו- הוא המבחן בסעיף 19 לחוק החוזים שאם יש להניח שהצד הרשאי לבטל לא היה מתקשר בחוזה לולא העילת הביטול אזי ההפרה היא הפרה יסודית והנפגע יכול לבטל או את כל החוזה או את החלק שהופר. אולם אם הצד הרשאי לבטל היה מתקשר בחוזה גם לו ידע על עילת הביטול אזי הנפגע לא רשאי לבטל את כל החוזה אלא רק את החלק שהופר (להלן: "המבחן").

57. בענייננו, עילת הביטול היא אי המצאת אישור מיגון. חוזה הביטוח מכיל מספר רכיבי ביטוח ובניהם גניבה ותאונה. עילת הביטול= העדר אישור מיגון לא מאפשרת ביטול כל חוזה הביטוח כי גם בהעדר אישור מיגון הנתבעת היתה מתקשרת בחוזה ביטוח בו קיים רכיב ביטוח כנגד תאונה. כי אישור מיגון לא מעלה ולא מוריד ביחס לסיכונים הנתבעת במקרה של תאונה. לכן המסקנה המתבקשת היא שבמקרה בו עילת הביטול היא העדר אישור מיגון ובחוק הביטוח קיים רכיב ביטוח תאונה- המבטח לא רשאי לבטל את כל חוזה הביטוח אלא את רכיבי הביטוח הרלבנטיים המושפעים מעילת הביטול בצורה כזו שבהפעילנו את המבחן נאמר "לו ידע המבטח על עילת הביטול הוא לא היה מתקשר בחוזה הביטוח." בהעדר אישור מיגון המבטח לא רשאי לבטל את כל חוזה הביטוח אלא רכיבי ביטוח כגון גניבה, רדיו, הגנה משפטית, רכב חלופי וכ"ו. אולם אינו רשאי לבטל את רכיבי הביטוח תאונה, טוטל לוסט, גרירה וכ"ו.

מסקנה סופית

58. כלומר, גם כאשר אנו בודקים עילות ביטול מכיוון הדין הכללי אנו מגיעים למסקנה כי העדר אישור מיגון איננו הפרה יסודית של חוזה הביטוח המצדיקה ביטול כל הפוליסה אלא הפרה המצדיקה ביטול חלקי בלבד של הכיסויים בגין פריצה וגניבה בלבד.

59. ושוב, כפי שבחנו(סעיף 39 לעיל) את הודעת הנתבעת לתובעת מיום 13.9.05 (נספח ד' לתצהיר התובעת) (להלן: "הודעת הביטול"), ראינו שאף בפועל הנתבעת נהגה כך והודעת הביטול היא למעשה ביטול חלקי ולא ביטול כל הפוליסה.

60. הואיל ועל פי הדין הכללי לא קמה לנתבעת עילת ביטול על כל חוזה הביטוח שבין הצדדים. והואיל ואין לנתבעת זכות ביטול של כל חוזה הביטוח שבין הצדדים. והואיל ואין לנתבעת שום זכות ביטול על פי חוק חוזה הביטוח- המסקנה הסופית היא שמלכתחילה, על פניו, אין לנתבעת זכות ביטול לכל חוזה הביטוח שבין הצדדים אלא זכות לביטול חלקי של כיסויי גניבה ואבידה בלבד – דבר אותו אכן עשתה בפועל. התובעת רשאית היתה להניח כי תוכל לעמוד בהורדת כיסויי גניבה ופריצה מחוזה הביטוח שבין הצדדים ולהימנע הן ביודעין והן מתוך שכחה מהמצאת אישור מיגון לנתבעת. יודגש, התובעת צרפה לתצהירה אישור מיגון מיום 25.7.04 אותו הגישה שנה קודם לחברת הביטוח בה הרכב היה מבוטח. לכן ביטול כל חוזה הביטוח בין הצדדים בנסיבות מקרה זה הוא תוצאה קשה לתובעת וכפי שניתחנו המצב המשפטי אף אינו כדין.

61. יש לזכור כי מבוטח שאינו מפר את הפוליסה אינו צופה את ביטולה. ראינו שאין בשום מקום הוראה המתנה את תוקף כל חוזה הביטוח שבין הצדדים בהמצאת אישור מיגון. לכן התובעת לא הפרה את חוזה הביטוח שבין הצדדים. מבוטחת כזו המקבלת מכתב בו היא קוראת שהמבטח ביטל חלק מהכיסויים וכי הפוליסה שרירה וקיימת לכל תקופתה (עמ' 2 להודעת הביטול) לא מצפה ולא יכולה לצפות שמכתב כזה יכול בחובו הודעת ביטול לכל חוזה הביטוח שבין הצדדים. לכן יש להקפיד עם המבטח שאם בכוונתו לבטל את כל חוזה הביטוח עליו לעשות זאת בצורה הכי מפורשת והכי ברורה.

62. היות ומקרה הביטוח הוא התאונה- התאונה מכוסה על פי חוזה הביטוח שבין הצדדים ומכוחו יש לחייב את הנתבעת לשלם לתובעת סך של 38,700 ₪ על פי חוות הדעת של השמאי אשר התובעת הגישה במסגרת תצהירי עדות ראשית מטעמה, ואשר הנתבעת הביעה הסכמתה לה. כאן המקום לציין כי על פי סעיף 23(א) לפוליסה התקנית אין לנכות השתתפות עצמית.

63. התנהלות הנתבעת נגועה בחוסר תום לב כבד. הנתבעת לא ענתה תקופה ארוכה בכתב לפניות התובעת. כאשר נוכחה הנתבעת לראות שהיא חבה לתובעת בגין התאונה- הנתבעת ניסתה להתחמק מחיוביה על פי חוזה הביטוח שבין הצדדים בטענה הלא נכונה שהיא ביטלה את הפוליסה ביטול כולל וזאת כאשר בפועל הביטול היה ביטול חלקי. על כן יש לחייבה בריבית המיוחדת הקבועה בסעיף 28א. לחוק חוזה הביטוח..

64. בשולי הדברים, יש לדחות עדות עד הנתבעת בס' 10 לתצהירו שכביכול הנתבעת אינה מבטחת רכב אשר לא הומצא לגביו אישור מיגון. עדות זו היא בניגוד לפוליסה התקנית וכקבוע בסעיפים 1 ו-4 לתקנות הפיקוח, הפוליסה התקנית היא המחייבת והנתבעת רשאית לשנות תנאי אך ורק אם השינוי הוא לטובת המבוטח. מה גם שקשה לקבל שהנתבעת דורשת אישור מיגון ממבוטח אשר רוכש ביטוח צד ג' בלבד או רוכש ביטוח כאשר הוא מותר על כיסוי גניבה ופריצה לפי סעיף 1(ב)(3) לתקנות הפיקוח. כך שיש לדחות עדות זאת.

65. כמו כן יש לדחות עדות עד הנתבעת בס' 11 לתצהירו. העד לא פרט את ניסיונו המקצועי ולכאורה עדותו על חברות ביטוח אחרות היא עדות שמיעה. השכל הישר, ופעולת הנתבעת עצמה עת ביטלה אך כיוסי גניבה ופריצה בהעדר מיגון – מעידים על הדרך בה ילך מבטח כאשר הוא מבקש מהמבוטח אישור מיגון והוא לא מקבלו. אין שום הצדקה לבטל את כל חוזה הביטוח אלא את הכיסויים אשר מושפעים מהמיגון.

66. יודגש, עד הנתבעת העיד בס' 1 לתצהירו כי הוא עובד כמנהל מיגון אצל הנתבעת. מנהל מיגון הוא תפקיד טכני במהותו ואין בתפקידו זה כדי לעשותו מוסמך בענייני ביטוח הנהוגים אצל חברות אחרות ואף לא אצל הנתבעת. כך שיש ליתן לעדותו משקל אפסי.

67. יוזכר כי עד הנתבעת העיד דבר שאינו אמת בס' 4 לתצהירו כאשר העיד שבחודש מאי 2005 התובעת כביכול ביקשה לבטח את הרכב אצל הנתבעת כאשר הצעת הביטוח היא מיום 29.7.05 (נא ראו נספח ד' לסיכומים אלו). אם העד ניסה להטעות בעניין אחד מי לידנו יתקע שיש לסמוך על עדותו בעניינים אחרים. לכן יש ליתן לתצהיר הנתבעת משקל אפסי.

68. עד הנתבעת אף מנסה להטעות בהעידו בסעיפים 6 ו-9 לתצהירו שכביכול התובעת מאשרת קיבלה הודעת הנתבעת לגבי ביטול תוקף הביטוח. ולא היא, הודעת הביטול- מכתב הנתבעת מיום 13.9.05 אותו הנתבעת אישרה- לכל אורך התיק התובעת חזרה על עמדתה שהודעה זו היא ביטול חלקי. בשום פנים ואופן התובעת לא אישרה שקיבלה הודעה זו או אחרת על ביטול כל תוקף הביטוח כדברים הלא נכונים של עד הנתבעת.

ג. נזקי התובעת

69. התובעת העידה בתצהיר התובעת כי פנתה לשמאי רכב מטעמה (להלן: "השמאי"). השמאי בדק את הרכב ונתן לתובעת חוות דעת מיום 25.7.06 (להלן: "חוות הדעת"). חוות הדעת הוגשה לתיק במסגרת הגשת תצהירי עדות ראשית מטעם התובעת ביום 17.3.08. על פי עדות השמאי בחוות הדעת- ערך הרכב בניכוי ערך השרידים עולה לסך 38,700 ₪. התובעת שילמה לשמאי עבור עבודתו סך 750 ₪ חשבונית/קבלה של השמאי צורפה לתצהיר התובעת וסומנה כנספח ט'. יש לחייב הנתבעת לשלם לתובעת את עלות חוות דעת השמאי.

בעת הדיון בתיק ביום 17.6.08 הודיעה ב"כ הנתבעת כי למיטב זיכרונה אין לנתבעת טענה לעניין הנזק וכי תגיש הודעה בעניין זה. ביום 26.6.08 הנתבעת הגישה הסכמתה לשווי הרכב כנטען בחוות הדעת לאחר ניכוי שרידים ובסך של 38,000 ₪.

על פי החלטות בית המשפט הנכבד מיום 17.6.08 ומיום 29.6.08 ניתן תוקף של החלטה להסכם דיוני על פיו לא ישמעו ראיות וההכרעה תהיה על פי סיכומי הצדדים ובהתאם לתצהירים ולמסמכים שהוגשו.

70. בתצהיר התובעת פרטה התובעת נזקים והוצאות נוספות שנגרמו לה כתוצאה מהתאונה, כדלקמן :
א. בתאונה ניזוק הרדיו דיסק שברכב. על פי מפרט הפוליסה נספח א' לתצהיר התובעת מגיע לתובעת רדיו דיסק – בסך 1000 ₪ .

ב. התובעת שילמה עבור חניית הרכב בחניון סך 815 ₪. לתצהיר התובעת צורפה החשבונית שסומנה כנספח י'. על פי סעיף 9 לפוליסה התקנית במקרה והרכב יצא מכלל שימוש עקב סיכון המכוסה לפי הפוליסה, ישא המבטח גם בהוצאות סבירות לשמירת הרכב והעברתו למקום הקרוב ביותר שבו ניתן לתקן את הנזק. על כן יש לחייב הנתבעת לשלם לתובעת גם סכום זה שהוציאה.

ג. התובעת שילמה עבור גרירת הרכב לאחר התאונה סך של 560 ₪. לתצהיר התובעת צורפה החשבונית שסומנה כנספח יא'. יש לחייב הנתבעת לשלם לתובעת רכיב תביעה זה מכוח סעיף 9 לפוליסה התקנית.

ד. עבור אמבולנס לנהג הרכב שנפצע בתאונה שילמה התובעת 570 ₪. לתצהיר התובעת צורפה החשבונית שסומנה כנספח יב'. על פי סעיף 12 לפוליסה התקנית על המבטח לשלם למבוטח את כל הסכומים שהמבוטח יהיה חייב לשלם בשל מקרה הביטוח. על כן, גם מכוח סעיף זה, על הנתבעת לשלם לתובעת סכום זה שהוציאה עקב התאונה.

71. עוגמת נפש- התובעת העידה בס' 21 לתצהירה שהנתבעת נטשה אותה בעת צרתה. הנתבעת לא ענתה למכתבי התובעת תקופה ארוכה. הנתבעת גרמה לתובעת לצער רב, עוגמת נפש וסבל רב. בתצהיר התובעת העריכה את נזקיה הלא ממוניים לצורכי אגרה בסך 20,000 ₪. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב הנתבעת לשלם לתובעת אף נזקים לא ממוניים שנגרמו לתובעת לפי הערכת בית המשפט הנכבד.

72. הנתבעת לא מילאה חובתה לשיפוי ופיצוי התובעת בהתאם לפוליסה ומשכך הפרה את חובתיה החוזיים כלפי התובעת.

73. בהתנהגותה הנ"ל הנתבעת פעלה בחוסר תום לב ובדרך לא מקובלת בכך שלא ענתה תקופה ארוכה למכתבי התובעת ולא שילמה ולא דאגה לתשלום המגיע לתובעת על פי הפוליסה.

74. בנוסף ו/או לחילופין תטען התובעת כי הנתבעת חייבת לה את סכום התביעה או חלקה מכוח דיני הנזיקין בכך שבמחזליה ובהתנהגותה ובדרך ניהול ענייניה מנעה את התשלום המגיע לתובעת ובכך גרמה לתובעת נזק בשעורים האמורים לעיל ולהלן.

75. בנוסף ו/או לחילופין תטען התובעת כי לטענת הנתבעת, הנתבעת ביטלה את הפוליסה בטענה שלרכב לא היה מיגון כאשר לרכב היה מיגון. כמו כן ביטלה את כל הפוליסה ללא הצדקה. בכך פעלה כלפיה כחברת ביטוח בצורה ובאופן שחברת ביטוח סבירה לא היתה פועלת באותן נסיבות ו/או לא עשתה המעשים אשר חברת ביטוח סבירה היתה עושה באותן נסיבות ו/או שבתפקידה כחברת ביטוח לא השתמשה במיזמנות ו/או לא נקטה במידת הזהירות שחברת ביטוח סבירה היתה משתמשת או נוקטת באותן נסיבות. לכן הנתבעת התרשלה כלפי התובעת אשר לגביה יש לנתבעת באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהגה ולכן הנתבעת פעלה ברשלנות כלפי התובעת וגרמה לתובעת נזק שהינו הסכומים האמורים לעיל ולהלן וכי על הנתבעת לשאת באחריות לתוצאות רשלנותה ולנזק שגרמה.

76. כפי שפורט לעיל, על הנתבעת לשלם לתובעת את שיעור הריבית המיוחדת הקבועה בסעיף 28א לחוק חוזה הביטוח.

77. הנתבעת הפרה הפרת חובה חקוקה בהפרה את הוראות חוק חוזה הביטוח, התשמ"א-1981 ובמיוחד סעיף 27 בחוק זה בכך שתגמולי הביטוח לא שולמו במועד.

78. התנהלותה זו של הנתבעת גרמה לתובעת נזקים כבדים שלהם היא זכאית הן על פי הפוליסה והן מכוח דיני הנזיקין ודיני החוזים.

79. הצדדים הסכימו כי לבימ"ש נכבד זה סמכות מקומית ועניינית לדון בתובענה.

80. סכום הפרמיה בגין חוזה הביטוח שבין הצדדים היה 3504 ₪ (להלן: "הפרמיה"). סה"כ התובעת שילמה לנתבעת על חשבון הפרמיה שני תשלומים בסך 318.55 ₪ כל אחד וחשבונה זוכה בסך 15 ₪. לכן יתרת הפרמיה הינה 2882 ₪ (להלן: "יתרת הפרמיה").

81. אשר על כן מתבקש ביהמ"ש הנכבד לזמן את הנתבעת לדין ולחייב את הנתבעת לשלם לתובעת את הסכומים המפורטים לעיל סה"כ 62,395 ₪ (בניכוי סך 2882 ₪ יתרת הפרמיה שהנתבעת בחרה לא לגבות) בצרוף הפרשי הצמדה וריבית מיוחדת על פי סעיף 28א. לחוק חוזה הביטוח, התשמ"א - 1981 או לחילופין בתוספת ריבית והפרשי הצמדה כדין, מיום הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל וכן הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בצרוף מע"מ כדין.